

Nr 135.

Av herr **Åström**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om ändrad lydelse av § 3 i lagen den 21 maj 1920 om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring.

Med hänvisning till den motivering, som anförts i en i andra kammaren väckt motion av herr Lövgren (nr 266) hemställes härmed,

att riksdagen måtte vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 173 besluta, att § 3 i lagen om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring skall erhålla följande ändrade lydelse:

Värnpliktig, vilken erhållit tillstånd att fullgöra värnplikten på sätt i § 1 a) angives eller att, enligt vad i § 1 B) sägs, i stället för värnpliktstjänstgöring utföra civilt arbete, är skyldig att under fredstid tjänstgöra samma antal dagar, som tjänstgöringen skolat omfatta, därest medgivande enligt § 1 ej givits och värnplikten skolat fullgöras vid fotfolket. Tjänstgöringen skall fullgöras i en följd eller i två omgångar.

Stockholm den 29 mars 1922.

Ernst Åström.
